

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1208/2021
04.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца са допуном од 18.08.2021. године, окривљеног АА, адвоката Жељке Томљеновић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К број 329/20 од 27.04.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 207/21 од 14.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости са допуном од 18.08.2021. године, браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К број 329/20 од 27.04.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 207/21 од 14.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К број 329/20 од 27.04.2021. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 70.000,00 динара, коју је обавезан да плати у року од 3 месеца рачунајући од дана правноснажности пресуде и одређено да уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 258. став 4. ЗКП, приватни тужилац ББ упућен је да свој имовинскоправни захтев у целини остварује у парничном поступку, а на основу члана 264. став 1. ЗКП обавезан је окривљени АА да плати трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 7. ЗКП, о чијој висини ће судија појединац одлучити посебним решењем и да плати паушал у износу од 5.000,00 динара у року од 15 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 207/21 од 14.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Сремској Митровици К број 329/20 од 27.04.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, са допуном од 18.08.2021. године, поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Жељка Томљеновић, без навођења законског основа, а из садржине захтева произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 170. став 4. КЗ и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење Основном суду у Сремској Митровици, с тим да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем и да се одреди одлагање извршења новчане казне до окончања поступка по захтеву за заштиту законитости, а да се на име састављања захтева за заштиту законитости окривљеном исплате трошкови кривичног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости са допуном од 18.08.2021. године, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је законодавац ради заштите одбране права и оправданих интереса, предвидео да се не кажњава за увреду када је учинилац излагање дао у одбрани неког права или заштити оправданих интереса, ако се из начина изражавања или из других околности види да то није учинио у намери омаловажавања, као што је у овом кривичном поступку случај, чиме заправо указује да је на окривљеног требало применити одредбу члана 170. став 4. ЗКП и да је у том смислу учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Из изреке и образложења првостепене пресуде произилази, да је окривљени АА у предмету Вишег суда у Сремској Митровици П 3/15 саслушаван у својству сведока и да је у том сведочењу увредио приватног тужиоца ББ.

Одредбом члана 170. став 4. КЗ, прописано је да се неће казнити за дело из става 1. до 3. овог члана учинилац, ако је излагање дато, између осталог у одбрани неког права или заштити оправданих интереса, ако се из начина изражавања или других околности види да то није учинио у намери омаловажавања.

По налажењу Врховног касационог суда, из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела за које је окривљени АА правноснажно оглашен кривим и из образложења побијаних пресуда произилазе сви субјективни и објективни елементи

кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, а будући да је увредљиве речи „да је тужилац био најобичнији класични потрчко код Жељке Томљеновић“ изговорио у исказу датом у својству сведока, што значи да их није изговорио у одбрани неког свог права или заштити оправданих интереса, нити се из начина изражавања или других околности види да то није учинио у намери омаловажавања, па по налажењу овога суда нема места примени одредби члана 170. став 4. КЗ, а како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости у делу у коме је он поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и оцене олакшавајућих и отежавајућих околности од стране суда (повреда члана 441. став 1. ЗКП), као ни наводе допуне захтева за заштиту законитости од 18.08.2021. године којом се указује на повреду члана 61. и 67. ЗКП, обзиром да наведено не представља разлоге због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**